

3.3 Harczi manőverek (másnéven „+5-ös manőver”): ebbe a kategóriába tartoznak az olyan cselekedetek, mint a másik fegyverének kezéből kiütése, egy csel, mivel valaki a postakocsira ugrik s a bakról a kocsiat leszorítja, a menekülő visszaverése az égő toronyba (bár ez kereszténytől nem helyes dolog), a birkózás, és ki tudja még mi minden.

Nem minden való ide, mert például egy kötélén bárki átlendül a fogadó nagytermén, s Ugrás próbával talán harcban is megteszi, ám egy szép damozelt az őt fenyegető haramiák kezéből így elragadni, majd az ablakon át távozni már valóban nem tréfádolog.

Harczi manővereknél ellentétes támadásdobást kell dobni (ez a két fél küzdőtudását mutatja), és ha az egyik dobás legalább 5 ponttal meghaladja a másikat, akkor a cselekedet sikerült – vagy balsiker esetén éppen ellenkezőleg, az ellenfél kihasználta a gyengeséget és átment ellentámadásba. Ha nincs 5 pontnyi különbség, nincs eredmény sem.

3.4 Újratöltés: amíg számszeríját, pisztolyait vagy mordályát újratölti valaki, addig biztosan eltelik valamennyi idő. A pisztolyt megporozni és a golyóbist belétömni, számszeríjat felajzani egy kör, mordályt megtömni vagy gránátot dobásra előkészíteni (ha nem volt a karakter keze ügyében) másfél, ágyút megtömni és beirányozni három. Ugyanezt a lövészek fél körrel hamarabb megteszik. Akinek fél köre még maradt a töltés után, rögvést lőhet is, de csak -2 módosítóval. Gyakoribb ezért, hogy valaki két pisztolyát kilövi, majd kardot ránt s azzal védi magát.

3.5 Mágiahasználat: egy körben minden esetben legfeljebb egy varázslatot lehet elmondani, függetlenül a kör hosszától, a varázslat szintjétől vagy bármi mástól. Amennyiben a varázshasználót megzavarnák a varázslat elmondásában (például cselekvése előtt megsebzik a körben), akkor Akaraterőt kell dobni, s ha nem jár sikerrel, a varázslat azonmód elvész.

3.6 Egyéb cselekedet: az egyéb cselekedetek közé tartozik bármi, ami egy kör alatt csatában elvégezhető. Például elővenni és felhajtani a gyógyító medicinát, nekirontani egy bezárt ajtónak, vagy bekötözni egy vérző és eszméletlen szövetségest.

4. Menekülés és üldözés: a menekülés veszélye az, hogy első körében az üldözők szabadon támadhatnak a hozzájuk legközelebbi ellenfélre, ha ezt valami meg nem akadályozza illetve még nem cselekedtek a körben. Így egy csoport ellenséggel megvívni hőstett, de gyűrűjükből kitörni is merészséget igénylő feladat: előbb harczi manőverrel kell sértetlenül kiszabadulni és eltávolodni, s csak ekkor lehet futásnak eredni.

Az üldözést csoportos vagy egyéni kezdeményezéssal lehet lejátsszani, például úgy, hogy egymás után két sikeres kezdeményezés szükséges az üldözők lerázásához, ellenben minden esetben, amikor az utóbbiaké a magasabb érték, azok megtá-

madhatják a lassabb menekülőket, esetleg megpróbálhatják őket leteríteni és elkapni, stb.

A visszavonulás során ellenben a közelharc tovább folytatódik, de közben mindkét oldal folyamatos mozgásban van, s bizonyos feltételek esetén (pl. egy megfelelő pozíció elérése, kitartás adott számú körig, stb.) a csata véget ér.

5. Megadás: Az elemi lovagiasság mindenkitől megköveteli, hogy a harcban ellene megadását elfogadja, hiszen erre ő is számíthat. Harcban embert ölni nem bűn, ám utána fegyvertelent vagy sebesültet már minden bizonnyal az, mégpedig a Harag 2 pontos esete. Nem illő a magukat megadókat kifosztani (hacsak nem lopott holmi volt náluk), de fegyvereiket elrakni megengedett, ha életük és épségük nem forog veszedelemben. A halottakat fosztogatni, őket temetetlenül hagyni rút szokás, de sajnos elterjedtebb, mint gondolhatnánk.

Példaharcz: Ebben a csörtében két játékos karakter vett részt; a ravasz Mariano da Trani lovag (kinek nemességét mindenekelőtt lovagi kardja bizonyította), és a sánta cseh deák, Venczel Starny, mindketten 2. szintűek. A másik oldalon öt talján brávó és egy helybéli notabilitás, a vén kéjenc Leopold Schwettler három megtermett bérencze állt. Az eset helyszíne a brückli Kakasgyík fogadó ivója, ahol az olaszok kártyával és koczkával mulatták az idejüket, mígnem kellemetlen meglepetés érte társaságukat: védenczüik, a szép Vittoria del'Roggia, akit éppen átadni kívántak Leopold embereinek, nyom nélkül eltűnt kulcsra zárt szobájából. A társaság csapot-papot otthagynva felrohan az emeletre, majd pedig:

Mesélő: Odafentről szitok-átok, dávorია hallatszik, majd nagy reccsenés, a feleket békíteni induló fogadós legurul a lépcsőn, és eszméletlenül terül el.

Mariano: Igazán nem hibáztatom őket, de ha már itthagyták a tétet, besöpröm a nyereményt. Menjünk.

Mesélő: Az egyik kigyúrt, bőrzekés ficzkó, Zettler tűnik fel a lépcső tetején: „Te kutya! A te olasz czimboráid szöktették meg a lányt!”

Mariano: Én? Ugyan, egész délután itt iszogattam.

Mesélő: „Hmpf. ... No várj csak! Hallottam az előbb a fiút – Mariano úrnak szólított! Te hitvány olasz, most megkapod a magadét!”

Venczel: Ebből kimaradnék. Hátrahúzódok.

Mariano: „...ő pedig hű barátom, Venczel: félig cseh, félig olasz.”

Venczel: Hogy micsoda?!

Mesélő: „Ezt nézd, Böhmer, még egy macskaevő dígó!” – ordítja, és buzogányát előrántva vérben forgó szemekkel feléd indul.

Mariano: „De uram! Nem akarok kárt okozni ebben a szép fogadóban. Ha kell, fáradjunk ki és rendezzük le az udvaron a dolgot, mint férfi a férfival.”

Mesélő: „Na végre, van egy tisztességes olasz, aki-ben van kurázs! Menjünk.”

Mariano: Előreengedem és a háta mögött megtöltöm a pisztolyom, de visszadugom az övembe.

Mesélő: Rendben. Mariano és a férfi kimennek, Venczel és a másik pedig a fogadóban marad.

Venczel: Igen, és az ablakból figyelem az eseményeket.

Mesélő: Böhmer is így tesz. Mariano, ti felálltok egymással szemben a kocsiszín előtti sárban.

Mariano: Igen, azért megpróbálok nagyjából 10-15 lépésnyire állni és előhúzom a lovagi kardom.

Mesélő: Zettler a buzogányát latolva készül a harcra. Dobj kezdeményezést.

Mariano: (dobás 14 + 2 *Ügyességből*) 16.

Mesélő: Az övé csak 14, így te cselekszel elsőnek.

Mariano: Előrántom a pisztolyom és agyonlövöm. (Támadódobás 18, amihez még jár +4.) Hú, ez sok! 22. A sebzés pedig 9.

Mesélő: A pisztolyt látva tátva marad a szája, és esélye sincs kiszkolni. A golyó a mellkasába csapódik, hörögve elterül a földön. Venczel, a másik alak felhördül és elüvölti magát: „Árulás!” Dobj te is kezdeményezést.

Venczel: 4. A franczba már!

Mesélő: Neki 6. Rádsújt, de dühében csak a köztek lévő asztalt éri.

Venczel: Felhúzom a mordály kakasát, és lövök! 3! Ezt nem hiszem el!

Mesélő: A lövés elhibázza Böhmert és rípiytára zúzza az ivó polczán álló palaczkokat. Az emeleten egy pillanatra csend lesz.

Mariano: Amint hallom a fegyverdördülést, futok befelé, kezemben a kardommal, és megpróbálok lesújtani Böhmert.

Mesélő: Dobj.

Mariano: A dobásom 15 plusz 4, annyi mint 19. Ha ez talál, 11-t sebez.

Mesélő: Óriásit csapsz kardoddal a katonára, akkorát hogy ez a legtöbb embert halálra sújtaná, de mivel nagyon szívós, képes talpon maradni. Elsápad és segítségért kiált, és próbál hátrálni.

Mariano: Megpróbálok úgy helyezkedni, hogy tudjam védelmezni Venczelt.

Mesélő: Erre már sajnos nincs lehetőséged ebben a körben, de szemmel láthatóan most sokkal inkább veled törődik, mint vele. Rád támad a buzogányával. Az eredmény 17.

Mariano: Éppen megvan, pont 17 a VO-m.

Mesélő: 7 Hp sérülést okoz a csapása. Venczel következik.

Venczel: Kihasználom, hogy nem figyel rám és hátulról ledöföm a rapírommal. A támadásom 17.

Mesélő: Mivel valóban nem tud rád figyelni, ezért még bónuszt is kapsz. Eltalálsz, dobj sebzést.

Venczel: 1d6... 1 Hp! Magyarul megböktem.

Mesélő: Valóban, ez tényleg csak egy bökés. A lépcső tetején az egyik olasz, a szerencsés Luciano tűnik fel, kezében meztelen kard. Hátrafordul és int.

Mariano: Ezzel már le akarok számolni. Leütöm egy székkel. (Dobás 4.) A fenébe, ez csak 8.

Mesélő: Az kevés. Böhmer elhajol előled, és egy oszlop mögé bújik.

Mariano: Á-há! Ki is a gyáva, Böhmer?!

Mesélő: Venczel, te következel, és már látod a lefelé tartó olaszokat, mit csinálsz?

Venczel: Jól van most már! Előhúzom az egyik gránátomat és odadobom.

Mariano: Mit?!

Mesélő: Dobjal célzást, lássuk hogy sikerül.

Venczel: Ez az! 19-es dobás!

Mesélő: Az elég is, dobd a sebzést.

Venczel: A 2d6+ azt jelenti, hogy a hatosokat újradozhatom? Dobások... 1+1. Ilyen nincsen, milyen kockák ezek?!

Mesélő: Talán nem véletlen, hogy Dr. Dee mára nagy szerencsét jósolt Lucianonak, ha beszáll a kártyába, mert rémültében maga elé kap egy fal mellett álló jókora fémvázát, és az felfogja a repeszeket. Vakító villanás, majd detonáció hallatszik és mindennütt fekete füst kavargó.

Mariano: Még egy utolsót csapok az előttem állóra és utána kifutok a fogadóból. 18 a támadásom és 6 a sebzésem, ha egy szék 1d6-ot sebez.

Mesélő: Ájultan esik össze. Venczel, még egyet tudsz cselekedni mielőtt az olaszok összeszednék magukat.

Venczel: Én is elfutok.

És így mindketten el. Hozzá kell tenni, hogy a csetepaté kiprovokálója, az ördögi Mandrake Dee ekkor már régóta egy másik fogadóban czicázott a megszőktetett talján leánnyal – mit sem gondolva felőle, miféle kalamajkába kerültek társai. Miből is látszik: megint az alattomos, gyáva gazficzkók jártak jól.

